

Veien. Thi naar Leddene bleve affkaffede, vilde Følgen deraf jo blive, at alle Vedkommende, som have Veie over deres Loddet, vilde rejse Segu paa begge Sider af disse Veie, for der ved at have Fred baade for egne og Andres Kreaturer, — for ikke at blive misforstaaet, maa jeg dog bemærke, at her ikke er Tale om de større eller mindre Vandveie, men kun om de mindre Veie i Communerne — og hvad vilde nu Følgen heraf blive? Det vilde nemlig blive umuligt for Communerens Beboere at holde disse smalle, tildeels kun 8—10 Alen brede og ofte meget krumme Veie aabne om Vinteren, naar der falder megen Sne. Der kunde da tænkes en Standsning af Færdselen i 2—3 Maaneder, og det vilde dog være en meget større Ulempe, end om Sommeren i et Par Maaneders Tid at skulle staae af en Vogn for at oplukke et Led; i den længste Tid af Aaret vil der nemlig saaledes ikke være Tale om at lukke Leddene. Der indtræffer nu ogsaa det særegne Tilfælde, at alle tidligere Politimestre have paalaagt Beboerne at sætte nye Ledde, at Leddene skulle hænges ganske forsvaerligt, at der skulde være et forsvaerligt Opdræk paa dem, og at de skulle være 4 Alen brede. Det forekommer mig derfor besynderligt, at en Politimester eller Herredsfoged nu kan komme og sige, at alle disse Ledde skulle bortkaffes. Der er ogsaa det særegne Tilfælde, at der ved Siden af det Herred, hvori dette Bud er givet, ikke eksisterer et Saadant, og det giver jo naturligtvis Beboerne den Tanke, at det ikke er fuldkomment Lovmædighedsligt, hvilket jeg forøvrigt ogsaa selv troer, thi i Loven af 29de October 1794 S. 9 staaer der udtrykkeligt: „Leddene paa alfare Veie skal være af fornøden Brede, stærke, vel hængte, saa at de bekvemmeligen gaae op og i, og forsynede med saadanne Klinker, at de kan aabnes og lukkes, uden at de Ridende behøve at staae ned at Hesten.“ Man kunde vel sige, at man istedetfor at indbegne Veien til begge Sider, hvorved der opstaaer en Vanstielighed ved at holde den i Orden om Vinteren, skulle Beboerne holde Vognene til deres Kreaturer, men jeg vil spørge, om det kan betale sig for de mindre Loddseiere, om det kan betale sig for en Mand, der f. Ex. har 4 Heste, en halv Snees

Røer og nogle enkelte Faar. Man kan dernæst sige, at de kunne tøire Røerne, men heller ikke det kan gaae an paa de stærke og skarpe Sorder, der findes, især paa Derne, thi naar Kreaturerne ikke der kunne gaae løse, kunne de ikke godt faae Føden, især paa visse Tider af Sommeren.

Smidlertid skal jeg dog endnu bemærke, at ogsaa jeg kunde ønske, at Antallet af disse Ledde blev noget indskrænket, især paa de større Veie i Communerne, f. Ex. paa saadanne, der forene eet eller flere Sogne med hverandre og tillige tjene som Kjøbstadveie, men dette burde da skee ved en Forandring i den bestaaende Lovgivning, og ikke ved et Bud af Politimesteren eller Herredsfogden. Det kunde f. Ex. skee saaledes, at Sogneforstanderskaberne bemyndiges til at optage et Regulativ over de Veie i Communerne, som de ønskede skulde befries for Led, og dette Regulativ kunde da atter approberes enten af Politimesteren eller af Amtsrådet. Jeg kjender, som sagt, ikke nogen Lov, der har ophævet det Lovbud, jeg her har citeret, og derfor samt ogsaa, fordi saamange Vedkommende have henvendt sig til mig, har jeg tilladt mig til den høitærede Indenrigsminister at stille følgende Forespørgsel: Kan en Herredsfoged eller Politimester forbyde de paa de mindre Sogneveie og Byveie værende Ledde, naar disse ere indrettede overeensstemmende med Frdn. 29de October 1794?

Indenrigsministeren. Det er ikke altså, at man kan svare et bestemt Ja eller Nei paa en gjort Forespørgsel; eller at et saadant Svar vil findes tilfredsstillende. Jeg skal bemærke, at forsaavidt den nu stillede Forespørgsel vedrører et enkelt bestemt Forhold, forekommer det mig, at det vilde være rettest, at Oplysning derom erhverves, ikke gjennem dette Thing, men ad sædvanlig Vej hos Ministeriet. Forsaavidt nemlig Forespørgselen skulde gaae ud paa at erhverve en saadan Oplysning om et enkelt bestemt givet Tilfælde, maa det jo være særdeles ønskeligt og nødvendigt for Ministeriet nærmere at komme til Kundskab om de særlige Forhold, der i det foreliggende Tilfælde maatte finde Sted, og i saa Fald kan